

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

dette er ogsaa et Svar til det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen — og den Ordning, som jeg haaber vil komme, naar vi faar Varer nok, og naar vi faar Tid til at indstille os derpaa, skal jeg lige sige et Par Ord. Allerede siden 5. Maj er der sket en hel Del. Jeg skal nævne, at vi f. Eks. siden November har ophævet en Række af vore Ordninger. Som nogle af de vigtigste kan jeg nævne Sodarationeringen, Papirordningen, Tørv- og Formbrændselordningen, Ordningen vedrørende Metal og Kuglelejer, Fremstilling af Søm, Elektricitetsrationeringen, de særlige Bestemmelser vedrørende Anvendelse af Glas, Cementrationeringen og Salgsforbudet mod saavel nye som brugte Automobile; herudover er der indført visse Lempelser i Kul- og Koksrationeringen, Benzin- og Petroleumrationeringen og Gasrationeringen, for blot at nævne nogle af de vigtigste. Der er saaledes siden November ophævet en Del mere eller mindre vigtige Produktions- og Rationeringsordninger, og der vil blive ophævet endnu flere. Et Par nye Rationeringer er kommet til, Rationeringen af Ting, man overhovedet intet havde af, f. Eks. Rationeringen af Tekstilarer, som er nævnt her i Dag, ogsaa Rationeringen af Kaffe, Te og Kakao, som vi intet havde af de sidste Aar under Krigen. Det var en Nødvendighed; den Dag, der er Varer nok, er det ikke nødvendigt, men det er der ikke; det er forøvrigt ogsaa nødvendigt af Valutagrunde.

Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen var vel nok — jeg er ikke Tankelæser — lidet glad over, at vi havde faaet saa mange Mandler til Landet. Jeg ved, at vi overlever dette. Jeg har de nøjagtige Tal her hos mig baade for Mandler og en Række andre Artikler, der er ingen Ko paa Isen i denne Anledning. Hvis man ser paa, hvad vi har importeret, vil man se, at der indtil denne Dag ikke er sket nogen Skade. I Aaret 1938 indklarerede vi til Danmark for 1,3 Mill. Kr. Mandler uden Skal. Nu er jeg ikke Mandelhandler og følger ikke Priserne, men de er vel i Dag det dobbelte eller det tredobbelte, lad os sige, de er det dobbelte, og til den 1. Februar i Aar har vi importeret for 2,1 Mill. Kr., altsaa ikke engang et Aars Forbrug, og det paa et Tidspunkt, hvor der ikke var en eneste Mandel paa nogen Hylde her i Landet. Og hvis vi kommer i Orden igen, er det vel Mening, at vi atter skal have nogle Varelagre samlet. Med Hensyn til Gulvtæpper, en Artikel, som maaske ikke er strengt nødvendig, brugte vi i 1938 for $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til de daværende Priser. Deraf

har vi indtil Dato importeret for under $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men jeg maa tilføje, at der er købt for 8 Mill. Kr.; om de nogen Sinde kommer hjem, ved jeg ikke, men de 8 Mill. Kr. nu er ikke mere end $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. dengang, maaske ikke engang det, og i de senere Aaringer er der ingen, som har kunnet købe Tæpper. Jeg nævner dette for at illustrere, at helt galt er det ikke gaaet.

I øvrigt vil jeg gerne gøre den almindelige Bemærkning, at mig personlig vilde det i og for sig interessere mere, om vi kunde komme saa vidt, at man ogsaa for visse Varegrupper havde nok i vort Land, saaledes at der bliver noget at gøre for Importørerne og ogsaa for den lille Grønthandler og for enhver, der skal købe Varer, ikke mindst for Husmødrene, saaledes at man ikke er nødsaget til, saa snart en Vare bliver tilbudt, øjeblikkelig at melde sig, uanset hvordan Prisen og Varen er. Jeg vilde hilse med stor Glæde, om vi kunde komme til, at det ikke er absolut nødvendigt at faa fat i en Vare, hvad enten den duer eller ikke duer. Det kan vi komme til for nogle ganske underordnede Artiklers Vedkommende, men der er selvfølgelig langt igen, inden vi naar det for alle Varers Vedkommende, og indtil videre er vi af den Grund nødsaget til at have visse Restriktioner.

Det ærede Medlem nævnte en ganske ny Artikel, Plastic. Den er der ogsaa talt en Masse om, den er saa ny, den kendtes knapt før Verdenskrigen, i hvert Fald har vi ikke Statistik over, hvor meget der er kommet ind i Landet af den. Vi har i dette Øjeblik faaet for ikke engang 1 Mill. Kr., saa skal der gives fri paa visse Omraader — og det Ønske har jeg maaske i Modsætning til det ærede Medlem —, synes jeg ogsaa nok, at det skulde kunne tages. Af mange andre Artikler har vi faaet alt for lidt, men Grundene kender vi.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller raillerede noget over den sene Fremsættelse af dette selvfølgelig overordentlig vigtige Lovforslag med den store Bemyndigelse, det indeholder. Jeg er i det lykkelige Tilfælde, at jeg selv har kunnet føre en Tale med nøjagtig samme Ordlyd som det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers gennem en lang Aarrække, naar man har fornyet disse Love. Jeg har ikke slaaet op, hvilken seneste Dato denne Lov har været fremsat ved tidligere Lejligheder; det ærede Medlem mener kun at have et Døgns Tid til at beskæftige sig med Lovforslaget, men det ærede Medlem, der er et saa fremtrædende Medlem af det høje Ting og har en meget stor Arbejdskraft — jeg ved, at det